

[H. C. Hansen.]

Bertel Dahlgaard og af mig, og som socialdemokratiet og det radikale venstre forleden offentliggjorde. I denne skrivelse har vi yderligere udtrykt vor begrundede tvivl om finansministerens opfattelses rigtighed. Vi mener i konsekvens af vore standpunkter, at vi ikke kan stemme for den dagsorden, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen har stillet. Vi ønsker at henvise til den skrivelse, som vore partier har offentliggjort, og vi ønsker ved denne lejlighed at fastholde de synspunkter, som deri er anført. Vi finder det imidlertid rimeligt på foranledning af den rejste debat også her i tinget at fremhæve disse synspunkter. Jeg skal derfor på det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards og egne vegne stille følgende forslag om overgang til dagsordenen:

„Idet folketinget udtaler,

at det foreliggende spørgsmål om rederiernes skattebetaling må finde sin afgørelse i overensstemmelse med bestående lovgivning, og opfordrer regeringen til under de kommende erhvervsøkonomiske forhandlinger at foranledige, at skibsfartens bidrag til den økonomiske sanering i højere grad end hidtil kommer til at svare til andre erhvervs og kommer til at stå i rimeligt forhold til de for skibsfarten herskende gunstige konjunkturer, fortsætter tinget behandlingen af tillægsbevillingslovsforslaget.“

Formanden: Der er nu stillet følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i forhandlingen.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Regeringen kan acceptere det forslag om overgang til næste sag dagsordenen, der nu er stillet af de ærede medlemmer hr. H. C. Hansen og hr. Bertel Dahlgaard.

Aksel Larsen: Jeg må indrømme, at jeg har svært ved at forstå meningen med indholdet af den dagsorden, som det ærede medlem hr. H. C. Hansen på egne og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards vegne her har foreslået. Jeg forstår jo godt den politiske hensigt med det; den højtærede finansministers liv hænger i en tynd tråd eller i en tynd rem, og nu skal han skæres ned med en svanekniv, inden der er sket ham noget menneskeligt. Men i den af de ærede medlemmer hr. H. C. Hansen og hr. Bertel Dahlgaard foreslåede dagsorden står der, at spørgsmålet om rederiernes skattepligt eller ikke skattepligt af de 15 mill. kr.

må afgøres i overensstemmelse med den bestående lovgivning. Her sætter min manglende forståelse ind, og jeg nødes til at spørge: Hvad er det for en bestående lovgivning? Mig bekendt står der ikke noget i dansk lov om de 15 mill. kr., rederne gik ind på at yde, det er noget, som man overhovedet ikke kan finde noget om i lovgivningen, og derfor kan det ikke ordnes i henhold til den bestående lovgivning, i hvert fald ikke af skattemyndighederne. Det er et led i et politisk forlig, som er sluttet mellem de partier, der har flertallet i denne sal, og det er ganske givet, at fortolkningen af dette forlig kan man ikke overlade til skattemyndighederne, den må også besørges af flertallet i denne sal. Jeg kan med min bedste vilje ikke se, at der kan være andet formål med denne del af den af de ærede medlemmer hr. H. C. Hansen og hr. Bertel Dahlgaard stillede dagsorden end at redde finansministeren, som kategorisk har erklæret, at han ikke agter at bøje sig, hvis folketingsflertallet i denne sag går hans opfattelse imod. Jeg tror, det er meget uheldigt, at man på denne måde redder ministeren. Jeg tror ikke blot, det er uheldigt, fordi man derved giver mulighed for, at en minister med sådanne skattemæssige og finansielle principper som dem, vi har lært at kende, kan fortsætte sin virksomhed, men jeg tror, det er ekstra uheldigt, fordi det er principielt farligt for det parlamentariske system. Her i folketinget er der et klart flertal, der har tilkendegivet, hvordan de mener en tidligere truffen afgørelse skal fortolkes og føres ud i livet. Den overfor rigsdagen ansvarlige minister står op og erklærer, at det giver han pokker i, han vil fortolke den og føre den ud i livet stik modsat folketingsflertallets opfattelse. Uanset hvad man ellers kan mene, bør folketingsflertallet naturligvis reagere på dette med at sige: det finder vi os ikke i, så må ministeren gå. Jeg mener, at både af hensyn til den del af byrderne, der er pålagt rederne, og som så sandelig er beskeden, og af hensyn til, hvad rederne burde yde, og af hensyn til parlamentarismens princip bør folketinget vedtage det af mig stillede forslag til dagsorden.

Den af det ærede medlem hr. H. C. Hansen og hr. Bertel Dahlgaard foreslåede dagsorden har imidlertid en anden del, hvori der tales om, at man må bestræbe sig for, at skibsfarten i fremtiden kommer til at yde passende bidrag, og man opfordrer regeringen til at drage omsorg for det eller arbejde i den retning. Det tror jeg ikke der er ret mange i denne sal der kan have noget imod,